

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 78

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 22 februarie 2000

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
118.	—	Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind modul de acordare, de utilizare și controlul utilizării subvențiilor de la bugetul de stat destinate acoperirii a 70% din volumul dobânzii datorate de împrumutat, aferentă creditelor bancare acordate de băncile comerciale în vederea achiziționării de tractoare, combine, mașini și utilaje agricole, precum și de instalații	1-3
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		1.023/1999. — Ordin al ministrului de interne privind aprobarea Dispozițiilor generale de ordine interioară pentru prevenirea și stingerea incendiilor — DG P.S.I.-001	3-16

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind modul de acordare, de utilizare și controlul utilizării subvențiilor de la bugetul de stat destinate acoperirii a 70% din volumul dobânzii datorate de împrumutat, aferentă creditelor bancare acordate de băncile comerciale în vederea achiziționării de tractoare, combine, mașini și utilaje agricole, precum și de instalații pentru irigat din producția internă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 190/1999

Guvernul României hotărăște :

Art. I. — Normele metodologice privind modul de acordare, de utilizare și controlul utilizării subvențiilor de la bugetul de stat destinate acoperirii a 70% din volumul dobânzii datorate de împrumutat, aferentă creditelor bancare acordate de băncile comerciale în vederea achiziționării de tractoare, combine, mașini și utilaje agricole, precum și de instalații pentru irigat din producția internă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 190/1999,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 31 martie 1999, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Titlul normelor metodologice va avea următorul cuprins:**

„NORME METODOLOGICE

privind modul de acordare, de utilizare și controlul utilizării subvențiilor de la bugetul de stat destinate

acoperirii a 70% din volumul dobânzii datorate de împrumutat, aferentă creditelor bancare acordate de băncile comerciale în vederea achiziționării din producția internă de tractoare, combine, mașini și utilaje agricole, instalații pentru irigat, animale de prăsilă, construirii și amenajării de spații pentru cazarea și creșterea animalelor, sere, solarii, precum și înființării de plantații viticole nobile, pomicole, de arbuști fructiferi“

2. Partea dispozitivă a alineatului (1) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Potrivit prevederilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 36/1999, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 132/1999, denumită în continuare *ordonanță*, beneficiarii sprijinului acordat de stat prin subvenționarea cu 70% a dobânzii la creditele acordate de băncile comerciale pentru achiziționarea din producția internă de tractoare, combine, mașini și utilaje agricole, instalații pentru irigat, animale de prăsilă, pentru construirea și amenajarea de spații pentru cazarea și creșterea animalelor, sere, solarii, precum și pentru înființarea de plantații viticole nobile, pomicole, arbuști fructiferi sunt.“

3. Articolul 2 se completează cu alineatul (2) cu următorul cuprins:

„(2) Animalele de prăsilă vor fi achiziționate numai din producția internă, iar materialele necesare pentru construirea și amenajarea de spații pentru cazarea și creșterea animalelor, de sere, solarii sau pentru înființarea de plantații viticole nobile, pomicole și de arbuști fructiferi vor fi achiziționate din producția internă, de la agenții economici autorizați.“

4. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Condițiile privind suprafețele de teren și numărul de animale constituie limite minime și nu sunt cumulative în cazul achiziționării unui tractor, a unei combine ori a întregii game de mașini și utilaje agricole, instalații de irigat, precum și a animalelor de prăsilă, al construirii și amenajării de spații pentru cazarea și creșterea animalelor, de sere și solarii sau al înființării de plantații viticole nobile, pomicole și de arbuști fructiferi.

(2) Beneficiarii de credite cu dobândă subvenționată în condițiile ordonanței trebuie să achiziționeze animale de prăsilă atestate din punct de vedere al performanțelor biologice, să amplaseze plantațiile viticole nobile, pomicole sau de arbuști fructiferi în areale și zone de favorabilitate și să utilizeze material săditor din soiuri valoroase provenit numai de la agenții economici autorizați, în conformitate cu prevederile Legii nr. 75/1995 privind producerea, controlul calității, comercializarea și folosirea semințelor și materialului săditor, precum și înregistrarea soiurilor de plante agricole, republicată, cu modificările ulterioare.“

5. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Băncile comerciale vor acorda din surse proprii credite la dobânda zilei, pe o perioadă de 5 ani, în limita planșelor convenite cu Ministerul Agriculturii și Alimentației, în funcție de volumul subvențiilor de dobânzi

la credite, prevăzute anual în bugetul Ministerului Agriculturii și Alimentației.“

6. Litera a) a alineatului (1) al articolului 7 va avea următorul cuprins:

„a) creditul aprobat să reprezinte cel mult 85% din prețul tractoarelor, combinelor, mașinilor și utilajelor agricole, instalațiilor pentru irigat, al animalelor de prăsilă cumpărate, precum și din costurile aferente spațiilor construite sau amenajate pentru cazarea și creșterea animalelor, solarilor și serelor sau înființării de plantații viticole nobile, pomicole și arbuști fructiferi, diferența urmând să fie achitată din fonduri proprii de către beneficiarii creditelor;“

7. Alineatul (1) al articolului 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Este interzisă înstrăinarea tractoarelor, combinelor, mașinilor și utilajelor agricole, instalațiilor pentru irigat, animalelor pentru prăsilă, a spațiilor construite și amenajate pentru cazarea și creșterea animalelor, a serelor și solarilor, a plantațiilor viticole nobile, pomicole sau de arbuști fructiferi, care au fost achiziționate în condițiile ordonanței și ale prezentelor norme metodologice înainte de achitarea integrală a creditului.“

8. Titlul anexei nr. 1 la normele metodologice va avea următorul cuprins:

„DECONT JUSTIFICATIV

privind subvențiile de la bugetul de stat pentru acoperirea a 70% din dobânda datorată la creditele contractate de producătorii agricoli în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 36/1999, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 132/1999, pentru luna ....“

9. Titlul anexei nr. 2 la normele metodologice va avea următorul cuprins:

„CENTRALIZATORUL

deconturilor justificative privind subvențiile de la bugetul de stat pentru acoperirea a 70% din dobânda datorată la creditele contractate de producătorii agricoli în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 36/1999, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 132/1999, pentru luna ....“

10. Titlul anexei nr. 3 la normele metodologice va avea următorul cuprins:

„FUNDAMENTARE

privind solicitarea de alimentare a contului Direcției generale pentru agricultură și industrie alimentară.... pentru subvenționarea diferenței de dobândă aferentă creditelor utilizate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 36/1999, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 132/1999“

11. Titlul anexei nr. 4 la normele metodologice va avea următorul cuprins:

„CENTRALIZATOR

privind acordarea subvențiilor de la bugetul de stat reprezentând 70% din volumul dobânzilor aferente creditelor acordate în conformitate cu prevederile

Ordonanței Guvernului nr. 36/1999, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 132/1999, pe luna ..... anul .....“

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 190/1999, cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și alimentației,
Ioan Avram Mureșan
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remes

București, 18 februarie 2000.
Nr. 118.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DE INTERNE

ORDIN

privind aprobarea Dispozițiilor generale de ordine interioară pentru prevenirea și stingerea incendiilor — DG P.S.I.–001

Ministru de interne,

având în vedere prevederile art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 121/1996 privind organizarea și funcționarea Corpului Pompierilor Militari, ale Ordonanței Guvernului nr. 60/1997 privind apărarea împotriva incendiilor, ale Hotărârii Guvernului nr. 678/1998 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele de prevenire și stingere a incendiilor și ale Ordinului ministrului de interne nr. 775/1998 pentru aprobarea Normelor generale de prevenire și stingere a incendiilor,

în temeiul art. 13 alin. 2 din Legea nr. 40/1990 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Dispozițiile generale de ordine interioară pentru prevenirea și stingerea incendiilor DG P.S.I.–001, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Inspectoratul General al Corpului Pompierilor Militari, prin marile unități și unitățile de pompieri militari, va urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Nerespectarea prevederilor Dispozițiilor generale de ordine interioară pentru prevenirea și stingerea incendiilor DG P.S.I.–001 atrage răspunderea, potrivit legii.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

Ministru de interne,
Constantin Dudu Ionescu

București, 15 noiembrie 1999.
Nr. 1.023.

**DISPOZIȚII GENERALE DE ORDINE INTERIOARĂ
pentru prevenirea și stingerea incendiilor — DG P.S.I.—001**

**CAPITOLUL I
Prevederi generale**

Secțiunea 1

Scopul dispozițiilor generale

Art. 1. — Prezentele dispoziții generale de ordine interioară pentru prevenirea și stingerea incendiilor — DG P.S.I.—001 stabilesc, pe baza Normelor generale de prevenire și stingere a incendiilor, aprobate prin Ordinul ministrului de interne nr. 775/1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 9 octombrie 1998, regulile și măsurile care trebuie aplicate la organizarea și desfășurarea activităților de ordine interioară pentru a preveni apariția condițiilor favorizante producerii de incendii și pentru a limita consecințele acestora.

Art. 2. — Principalele condiții care favorizează producerea de incendii constau în prezența, în anumite împrejurări determinate, în același timp și spațiu, a materialelor și substanțelor combustibile, precum și a surselor potențiale de aprindere.

Secțiunea a 2-a

Sfera de cuprindere

Art. 3. — *Ordinea interioară*, din punct de vedere al prevenirii și stingerii incendiilor, reprezintă ansamblul dispozițiilor care trebuie stabilite, aplicate și respectate în incinta agenților economici, instituțiilor și gospodăriilor populației, precum și în zonele culturilor agricole și cu vegetație forestieră, înainte, în timpul și la terminarea unor activități caracterizate prin factori de risc de incendiu specifici.

Art. 4. — Prin dispozițiile generale de prevenire și stingere a incendiilor privind ordinea interioară se reglementează:

- a) lucrările cu foc deschis;
- b) fumatul;
- c) asigurarea căilor de acces, de evacuare și de intervenție;
- d) colectarea deșeurilor, reziduurilor și a ambalajelor combustibile, precum și distrugerea acestora;
- e) efectuarea de lucrări premurgătoare în timpul sezonului rece și în perioadele caniculare și secetoase.

Secțiunea a 3-a

Definiții — Terminologie

Art. 5. — (1) Prin *foc deschis*, în sensul prezentelor dispoziții generale, se înțelege arderea în aer liber, respectiv

acea ardere care nu se desfășoară într-un spațiu închis de combustie. Pot fi incluse în această categorie flacăra produsă de: brichete, chibrituri, lumânări, lămpi sau aparate de gătit, aparate de lipire, tăiere, sudură etc., focul făcut în aer liber în scop de încălzire sau pentru arderea de resturi menajere ori vegetale, precum și flacăra care apare în urma unor reacții chimice.

(2) În categoria foc deschis se includ și materialele în stare incandescentă, aflate în situații deosebite, cum sunt: împrôșcările, deversările, răsturnările, staționările etc., care pot provoca incendii datorită radiației termice sau contactului direct cu materialele combustibile.

Art. 6. — *Fumatul* este activitatea care presupune existența unui mijloc de aprindere (chibrit, brichetă) a țigării, trabucului sau pipei și a restului ce rămâne la terminarea procesului de fumat: rest de țigară (muc), de trabuc, scrum de pipă etc.

Art. 7. — (1) *Căile de acces, de evacuare și de intervenție* cuprind intrările și ieșirile în și din incinta agenților economici, instituțiilor, la clădirile industriale și civile, alte amenajări, precum și drumurile sau căile de circulație din interiorul acestora, inclusiv intrările la clădiri, la prizele de apă de la bazine sau râuri, culoarele de circulație dintre stive sau dintre depozite exterioare, traversările de cale ferată.

Căile de acces, de evacuare și de intervenție sunt destinate să asigure:

- a) evacuarea nestingherită și în condiții de siguranță a persoanelor aflate în pericol și a bunurilor materiale;
- b) accesul în tot timpul anului al mașinilor, utilajelor și al personalului care acționează la stingerea incendiului sau la salvarea persoanelor și a bunurilor.

(2) Pe teritoriul localităților, în această categorie se includ și arterele destinate circulației rutiere, drumurile județene sau naționale.

Art. 8. — (1) *Deșeurile și reziduurile combustibile* sunt resturi care provin din prelucrarea materialelor și a produselor combustibile sau din operațiuni de condiționare și curățare a diverselor tipuri de produse, echipamente și utilaje. În această categorie intră și depunerile de produse inflamabile și de grăsimi sau de uleiuri pe elementele componente ale instalațiilor de ventilare și exhaustare, precum și scăpările necontrolate de fluide combustibile.

(2) Deșeurile și reziduurile combustibile se colectează pentru:

- a) reintroducerea acestora în diferite procese productive;
- b) distrugerea organizată, în anumite condiții.

(3) Ambalajele sunt luate în considerare datorită naturii constructive a acestora (hârtie, carton, lemn, cauciuc, PVC, textile, mase plastice etc).

Art. 9. — *Lucrările premergătoare și în timpul sezonului rece* sunt ansambluri de activități care trebuie să se desfășoare la instalațiile și sistemele la care este necesar să se asigure buna funcționare în timpul anotimpului în care se înregistrează temperaturi scăzute. Acestea se referă întotdeauna și la activitățile care vizează înlăturarea efectelor înghețului și căderilor abundente de zăpadă.

Art. 10. — *Sezonul canicular și secetos* este acea perioadă din cursul unui an când, pe parcursul mai multor zile consecutive, se înregistrează temperaturi de peste 35°C și lipsa de precipitații, situație care favorizează creșterea numărului de incendii și a consecințelor negative ale acestora.

CAPITOLUL II

Factorii de risc de incendiu specifici

Secțiunea 1

Lucrările cu foc deschis

Art. 11. — (1) Aprinderea materialelor combustibile sub acțiunea focului deschis se poate face prin efecte directe sau indirecte.

(2) *Efectele directe* constau în acțiunea nemijlocită a flăcării sau a arcului electric asupra materialului combustibil. Parametrul esențial este temperatura ridicată a flăcării sau a jetului de plasmă.

(3) La lucrările de sudare oxiacetilenică, de lipire cu flacără și de debitare cu flacără oxiacetilenică temperatura flăcării poate atinge valori cuprinse între 2.000 și 3.000°C (fig. nr. 1).

(4) La sudarea sau la debitarea (tăierea) cu arc electric, în centrul arcului temperatura atinge 10.000°C (fig. nr. 2).

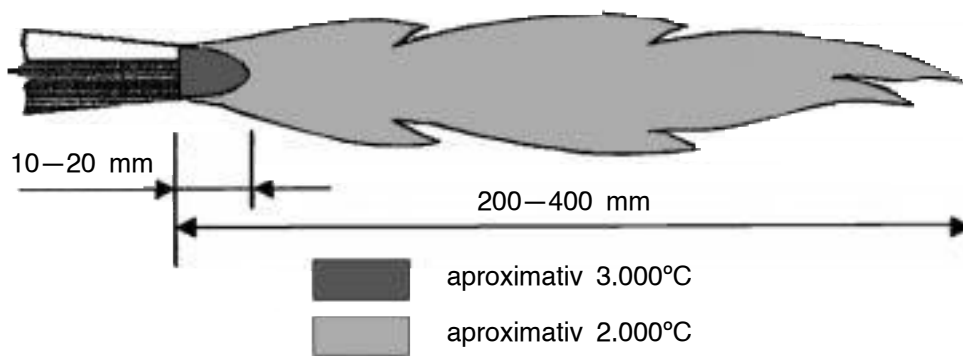

Fig. nr. 1. — Temperatura la sudarea, lipirea sau debitarea cu flacără oxiacetilenică.

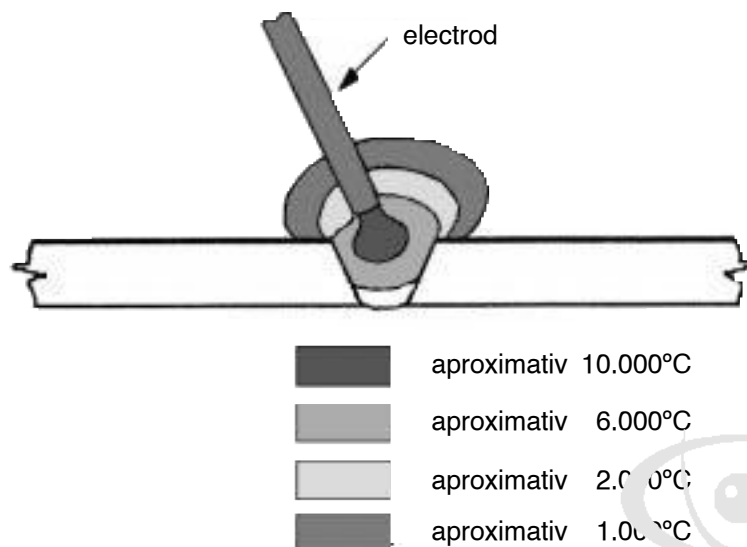
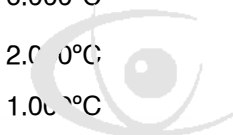

Fig. nr. 2. — Temperatura la sudarea sau la debitarea (tăierea) cu arc electric.

CVISION
TECHNOLOGIES

(5) Temperatura flăcării la arderea materialelor combustibile depinde de: natura materialului, înălțimea, compoziția și diametrul flăcării, de pierderile de căldură prin radiație și poate atinge următoarele valori:

- a) flacăra de chibrit — 600–700°C;
- b) flacăra de lemn — 850–1.400°C;
- c) flacăra lămpii de petrol — 780–1.300°C;
- d) flacăra de bumbac — 305°C;
- e) flacăra de hârtie — 510°C;
- f) flacăra de ulei — 1.200°C;
- g) flacăra de cauciuc natural — 1.100°C;
- h) flacăra de polistiren — 1.300°C;
- i) flacăra de sodiu metalic — 900°C;
- j) flacăra de magneziu — 2.000°C.

(6) La gaze temperatura flăcării depinde de conținutul amestecului, fiind mai scăzută în amestec cu aerul și mai ridicată în amestec cu oxigenul, astfel:

- a) flacăra de hidrogen — 2.400–3.080°C;
- b) flacăra de metan — 2.210–3.030°C;
- c) flacăra de propan — 1.930°C;
- d) flacăra de acetilenă — 2.325–3.137°C.

Art. 12. — (1) *Efectele indirecte* constau în acțiunea scânteilor, brocurilor de sudură, gazelor fierbinți, flăcărilor secundare, conducției termice etc., rezultate ca efecte secundare ale utilizării flăcării sau arcului electric pentru sudare, lipire sau debitare.

(2) În timpul operațiunilor de sudare sau de tăiere cu flacăra oxiacetilenică sau cu arc electric se formează scântei ori brocuri care se deplasează pe traiectorii diferite de la locul de producere. Acestea își păstrează potențialul de aprindere până la distanțe de 5–10 m.

Art. 13. — *Scânteiile* au dimensiuni de la 0,01 mm până la 0,02 mm și dispun de energie termică, fiind capabile să aprindă materiale ușor inflamabile și amestecuri explozive aflate în raza lor de acțiune.

Art. 14. — (1) *Brocurile de sudură* sunt particule de metal topit sau de oxid al acestuia având diametrul între 2 și 5 mm, care, la atingerea materialelor combustibile, pot produce aprinderea lor, inițiind un incendiu la câteva ore după terminarea lucrării.

(2) Brocurile, ca și scânteiile, au diferite traiectorii determinate de particularitățile procedurii și de caracteristicile de exploatare ale echipamentului folosit (fig. nr. 3–6).

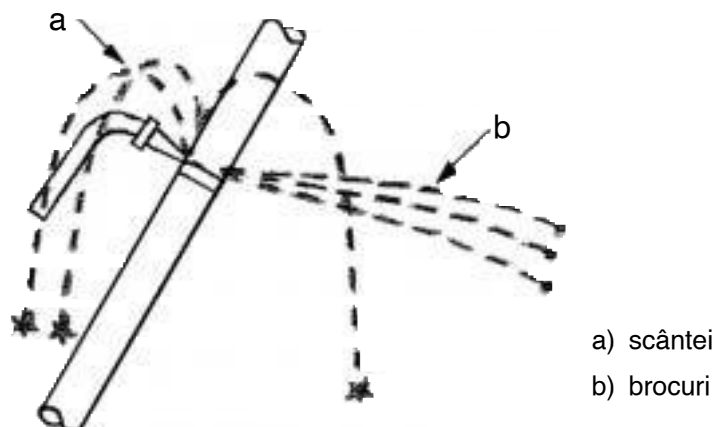

Fig. nr. 3. — Traiectoriile scânteilor și ale brocurilor la sudarea oxiacetilenică.

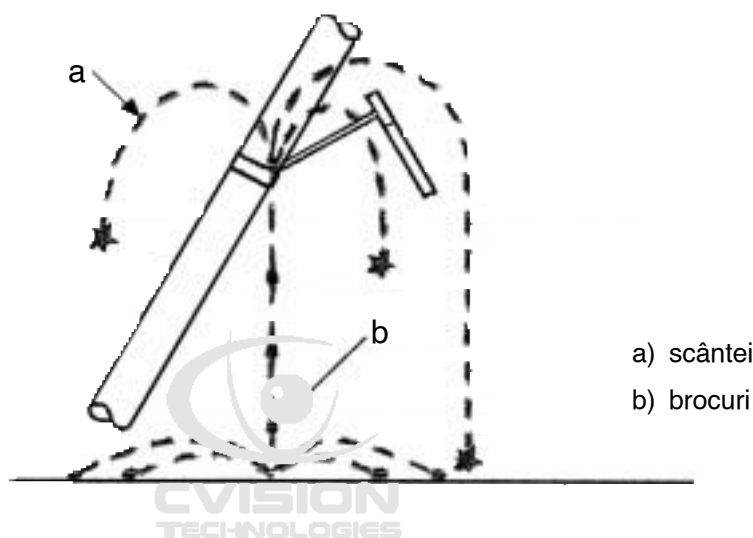

Fig. nr. 4. — Traiectoriile scânteilor și ale brocurilor la sudarea electrică.

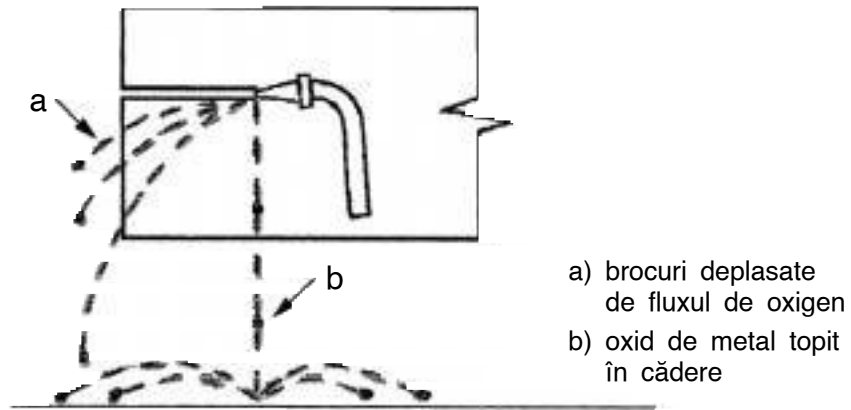

Fig. nr. 5. — Trajectoriile brocurilor la debitarea (tăierea) cu flacără oxiacetilenică.

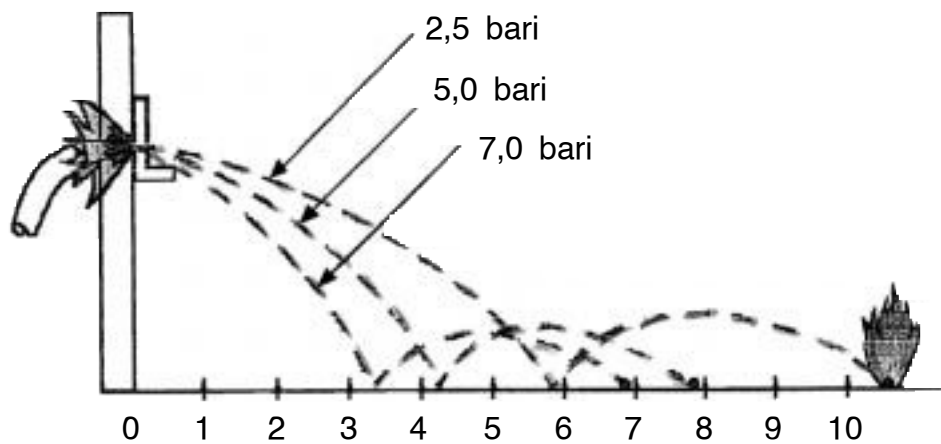

Fig. nr. 6. — Răspândirea brocurilor de sudură la sudarea oxiacetilenică în funcție de presiunea oxigenului.

Art. 15. — Acțiunea îndelungată a radiației termice sau a gazelor fierbinți ascendente care se produc în timpul operațiilor de sudare poate genera incendii în zone mai apropiate sau mai îndepărtate de locul sudării (fig. nr. 7).

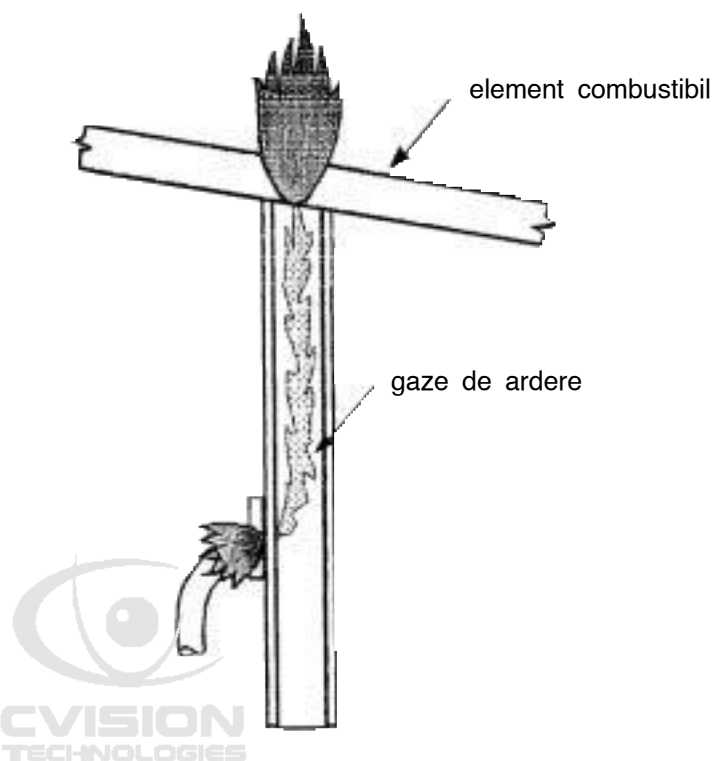

Fig. nr. 7. — Efectul îndelungat al gazelor de ardere fierbinți produse în timpul sudării.

Art. 16. — *Flăcările secundare* pot fi determinate de pătrunderea monoxidului de carbon (CO) sau a hidrogenului (H_2), produși intermediari combustibili ai reacției dintre oxigen și acetilenă, din zona duzei aparatului de sudură,

care nu s-au consumat în întregime în flacăra inițială. Aceste flăcări de culoare bleu-pal pot apărea în fante, fisuri, îmbinări apropiate sau la capătul unei conducte (fig. nr. 8).

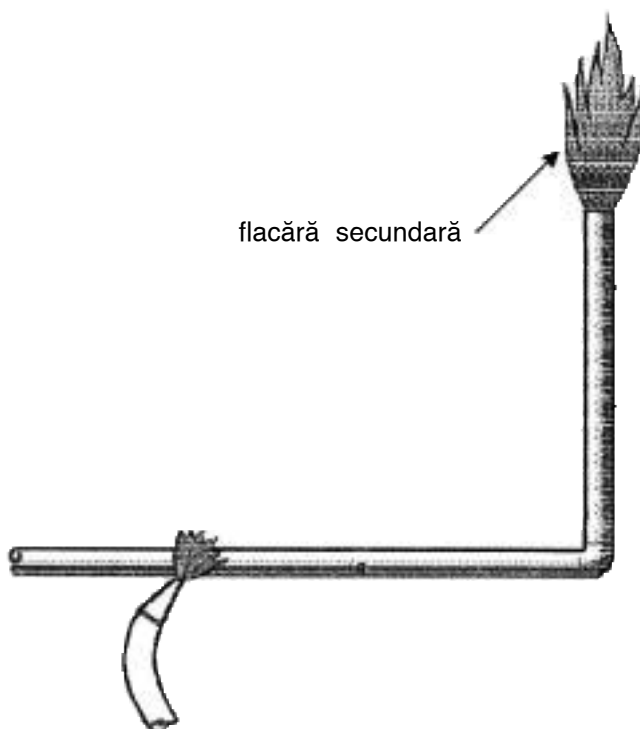

Fig. nr. 8. — Fenomenul flăcării secundare.

Art. 17. — *Conducția termică* prin piese metalice constituie, în anumite situații, efect indirect de producere a incendiului datorat lucrărilor de sudare. Fenomenul este

determinat de conductivitatea termică mare a metalelor care favorizează transferul de căldură la distanțe mari de zona aplicării șocului termic (fig. nr. 9).

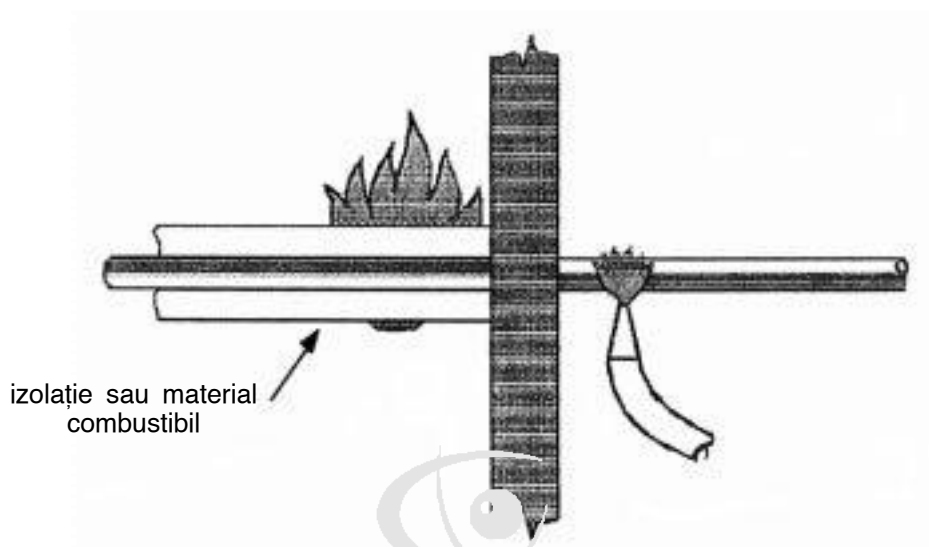

Fig. nr. 9. — Aprinderea izolației sau a unui material combustibil datorită transmiterii căldurii.

Art. 18. — În categoria efectelor indirecte pot fi incluse și unele influențe negative determinate de folosirea curentului electric la sudarea electrică, cum ar fi:

a) transmiterea accidentală de curent electric prin instalația de sudare în conductoarele neutre sau punerea la pământ a circuitului primar;

b) existența unor contacte imperfecte sau a defectelor de izolație;

c) racordarea necorespunzătoare a pieselor de sudare;

d) secțiunea redusă sau ruperea cordonului (cablului) de sudare;

e) apariția curenților induși în piesele metalice din jurul cablurilor de sudare, la sudarea în curent alternativ.

Secțiunea a 2-a

Focul deschis

Art. 19. — (1) Focul deschis se folosește, de regulă, în scopuri utilitare, pentru gătit, încălzit sau în scop distractiv, cum ar fi focul de tabără, focul pentru arderea miriștilor, focul pentru arderea gunoaielor și deșeurilor, focul pentru încălzire în hale industriale și clădiri în construcție.

(2) Se interzice lăsarea fără supraveghere a focului deschis. Scăpat de sub control, focul deschis se poate propaga la materialele și elementele combustibile din apropiere.

Art. 20. — (1) În aer liber principalul factor favorizant în propagarea focului îl constituie vântul, prin direcția și viteza sa.

(2) Alți factori favorizanți în propagarea focului sunt: prezența materialelor combustibile în apropiere (ierburi, frunze, căpițe de fân sau resturi vegetale, construcții din lemn etc.) și configurația terenului care poate determina crearea curenților de aer.

(3) Dacă temperatura flăcării depășește 700—800°C, fenomenul principal implicat în propagarea focului îl constituie radiația termică a flăcării.

Art. 21. — (1) Alt mod de propagare a focului îl constituie gazele fierbinți degajate de ardere.

(2) Propagarea focului se poate face și prin scântelele sau particulele incandescente degajate de ardere și purtate de vânt sau de curenții de aer.

Secțiunea a 3-a

Fumatul

Art. 22. — (1) Incendiile produse de fumat se datorează atât flăcării (chibrit, brichetă) utilizate pentru aprinderea țigării, pipei sau trabucului, cât și restului ce rămâne la terminarea procesului de fumat.

(2) *Flacăra de chibrit* are o durată de ardere de circa 20 de secunde. Chibritul aprins și aruncat la întâmplare poate iniția incendierea materialelor ușor inflamabile, cum sunt: paie de grâu (când gradul de uscare este avansat și curenții de aer favorabili), resturi de hârtie și lichide inflamabile, atâtea în vase deschise sau împrăștiate.

(3) Se interzice aprinderea unui chibrit sau a unei brichete într-o atmosferă potențial explozivă și în încăperi închise în care s-au produs scurgeri de gaze, aprinderea amestecului gaz—aer fiind, de regulă, instantanee.

Art. 23. — (1) *Temperatura unei țigări aprinse* este cuprinsă între 550 și 600°C, iar timpul de ardere diferă în funcție de calitatea țigării, fiind cuprins între 7,5 și 12 minute.

(2) Analizând aprinderea unor materiale combustibile de la resturi de țigară aprinsă, experimental s-au obținut următoarele rezultate:

a) materialele din bumbac 100% se aprind în 30 de secunde și ard mocnit în continuare;

b) materialele tip bumbac 67% se aprind după 6—7 minute;

c) materialele tip bumbac 50% (PE 50%) se aprind după 5—10 minute și ard mocnit pe porțiuni limitate;

d) materialele realizate în întregime din fire și fibre sintetice (relon, viscoză, PE, PA) se termodegradează sub formă de topitură care nu se aprinde;

e) materialele de origine animală (lână, mătase naturală) se termodegradează și nu favorizează arderea mocnită;

f) vatelina se carbonizează fără a prezenta puncte de incandescență și fără a se aprinde;

g) zegrasul se aprinde mocnit, influențând aprinderea celorlalte elemente de tapițerie cu care se află în contact;

h) rumegușul arde mocnit 2—3 ore, după care, cu probabilitate scăzută, are loc aprinderea cu flacără;

i) talașul de lemn se aprinde, în cazuri rare, după 1—2 ore;

j) hârtia se aprinde în circa 30—45 de minute;

k) paie și fânul se aprind, numai în stare uscată, în 30—45 de minute;

l) litiera de pădure (frunze, produse vegetale etc.) se aprinde după 2—2,5 ore, în funcție de umiditate.

(3) În cazul țigărilor aprinse sau al resturilor acestora, fenomenul de aprindere depinde de numeroși factori, cum sunt: curenții de aer, umiditatea, posibilitatea acumulării căldurii, modul de dispunere a materialelor combustibile, posibilitatea realizării aportului de aer proaspăt.

(4) Prin urmare, la marea majoritate a materialelor combustibile există o fază intermediară de 1—3 ore de ardere mocnită, care este cea mai probabilă în considerarea țigării drept sursă de aprindere în cazul producerii unui incendiu.

Secțiunea a 4-a

Căile de acces, de evacuare și de intervenție

Art. 24. — În privința căilor de acces, de evacuare și de intervenție interesează starea acestora, practicabilitatea și identificarea lor cu ușurință, elemente esențiale în scutirea (reducerea) timpilor operativi de intervenție, în special a timpului de deplasare (T_3) și a timpului normalizat de evacuare (T_{ne}).

Art. 25. — Menținerea în stare de utilizare a căilor de acces, de evacuare și de intervenție pe toată durata zilei și în orice anotimp la parametrii la care au fost proiectate și realizate, precum și cunoașterea operativă a oricăror situații ce pot împiedica din motive obiective folosirea acestora în condiții de siguranță reprezintă cerințe fundamentale referitoare la aceste căi.

Secțiunea a 5-a

Deșeurile, reziduurile și ambalajele combustibile

Art. 26. — Prezența deșeurilor, reziduurilor și a ambalajelor, precum și a scurgerilor necontrolate de fluide combustibile poate favoriza, în anumite condiții, propagarea focului pe suprafețe exterioare întinse, precum și în/din interiorul clădirilor.

Art. 27. — Praful sau pulberile combustibile depuse ori acumulate pe elemente de construcție, pe utilaje și echipamente, îndeosebi pe aparate de încălzit și similare acestora, constituie factori de propagare a focului și focare de explozie.

Art. 28. — (1) Lacurile și vopselele sub formă de depuneri în cabinetele de vopsire și tubulaturile de ventilație prezintă în timp tendința de autoaprindere la contactul cu aerul. Aceeași caracteristică o au uleiurile și grăsimile.

(2) Pericolul crește atunci când vopselele și lacurile conțin pigmenți cu reactivitate mare în combinație cu diluanți care au conținut de toluen sau alte lichide inflamabile peste limitele admise.

Art. 29. — (1) Adsorbția uleiurilor de către materiale poroase favorizează procesul de autoaprindere prin piroliza celulozei din structura țesăturilor.

(2) Ca sursă de autoaprindere uleiurile vegetale sunt mai periculoase decât cele de origine animală, exceptând uleiul de pește.

(3) Capacitatea uleiurilor de a se autoaprinde se apreciază prin indicele de iod (grame de iod care se combină cu 100 g ulei), fiind susceptibile de a se autoaprinde cele care au acest indice peste 80 (uleiurile de ricin, măsline, sfeclă, bumbac, porumb, soia, floarea-soarelui, cânepă, nucă, in și pește).

(4) În funcție de natura materialului, deșeurile impregnate cu uleiuri pot iniția incendii prin autoaprindere după 2—4 ore.

Art. 30. — Pentru unele ambalaje necombustibile se au în vedere curățarea și spălarea acestora de resturile de conținut (toxic, inflamabil sau cu pericol de incendiu) și aruncarea ori tratarea (neutralizarea) acestui amestec.

Secțiunea a 6-a

Sezonul rece

Art. 31. — Perioada sezonului rece este caracterizată de incendii datorate sistemelor și mijloacelor de încălzire utilizate în clădiri pentru menținerea temperaturii mediului interior la anumite niveluri de confort necesare desfășurării

în condiții corespunzătoare a activităților economico-sociale și culturale.

Art. 32. — (1) Sobele metalice, în special cele cu combustibil lichid, prezintă un pericol mai ridicat decât sobele cu acumulare de căldură. Testele efectuate pentru urmărirea funcționării sobelor cu combustibil lichid, realizate în condiții normale de exploatare, au pus în evidență temperaturi maxime de 450°C la arzător, 380°C la plită și 250°C la pereții laterali.

(2) Temperatura scade la 80°C la distanțe între 5 și 30 cm de sobă.

Art. 33. — (1) Scânteile și particulele aprinse ce ies pe coș pot ajunge la o distanță de 25—30 m și sunt sursele care generează cel mai frecvent incendii, dacă acoperișul casei sau acoperișurile caselor din apropiere sunt combustibile sau prezintă depuneri de praf, funingine, rumeguș și alte pulberi combustibile.

(2) Căldura sau scânteile care ies prin fisurile unui coș de fum deteriorat prin cutremure, vibrații, alunecări de tren etc. ori datorită vechimii imobilului constituie surse de aprindere, dacă în zona lor există elemente de construcție sau structuri din lemn (grinzi, bârne, suport acoperiș etc.).

Art. 34. — Aprinderea funinginii depuse pe pereții interiori poate produce o temperatură de 800—1.000°C.

Art. 35. — Burlanele metalice pot constitui surse de inițiere a incendiilor în următoarele situații:

a) prin contactul direct al pereților acestora, cu temperatură ridicată, cu materialele combustibile ale construcțiilor sau cu dotările interioare;

b) prin disiparea căldurii, a gazelor de ardere sau a flăcărilor în cazul îmbinărilor insuficiente datorate desfacerii legăturilor acestora prin încălzire și dilatare;

c) prin găurile sau prin fisurile din corpul burlanului, provocate de exploatarea îndelungată a acestuia sau datorită corodării.

Art. 36. — Aparatele electrice de încălzit cu element încălzitor în cuva de ulei pot constitui sursă de aprindere, deoarece în funcționarea fără termostat temperatura pereților cuvei poate atinge 150°C, față de maximum 75°C, când acestea funcționează cu termostat.

Art. 37. — Reșourile constituie o sursă frecventă de aprindere prin plasarea lor necorespunzătoare sub birouri, rafturi, teighele, unde probabilitatea de a intra în contact cu materiale combustibile (textile, hârtie, lemn etc.) este foarte mare.

Art. 38. — Reșourile improvizate și artisanale prezintă risc deosebit datorită puterii mari a acestora și a deficiențelor pe circuitele de alimentare, aspecte care conduc la suprasolicitarea instalației electrice la care sunt racordate (conductori, prize, ștechere etc.)

Art. 39. — Efectele sezonului rece (îngheț și depuneri de zăpadă) pot influența în sens negativ și operațiunile de intervenție la stingerea incendiilor prin reducerea posibilităților de folosire a surselor de alimentare cu apă, de acces la locul incendiului și, mai ales, a vitezei de deplasare a autospecialelor.

*Secțiunea a 7-a***Perioade caniculare și secetoase**

Art. 40. — În perioadele caniculare și secetoase, sub influența directă a razelor solare crește gradul de uscăciune a plantelor și materialelor combustibile sau se produc creșteri mari de volum în timp scurt ale vaporilor și ale gazelor inflamabile aflate în rezervoare, recipiente sau în alte ambalaje de stocare.

Art. 41. — Uscăciunea avansată favorizează, pe de o parte, aprinderea materialelor combustibile de la surse cu energie de aprindere mai mică decât în mod obișnuit și în timp mai scurt decât cel de manifestare a sursei, iar pe de altă parte, propagarea cu viteză ridicată a focului.

Art. 42. — Creșterile rapide ale volumului vaporilor și gazelor inflamabile determină creșteri bruște ale presiunii în rezervoarele sau recipientele de păstrare a produselor respective, sub efectul căreia pot apărea frecvent explozii, urmate de incendii.

Art. 43. — Temperaturile atmosferice ridicate determină degajări masive de substanțe volatile și inflamabile din componența unor materiale de protecție sau de izolare care se pun în operă în special în timpul zilei.

Art. 44. — În perioadele caniculare și/sau secetoase sunt vizate de efectele acestora:

- a) culturile agricole, în special cele de cereale păioase;
- b) depozitele de furaje și plante tehnice aferente secetărilor zootehnice și din gospodăriile populației;
- c) zonele cu vegetație forestieră;
- d) locuințele și anexele gospodărești, în special cele din mediul rural ale căror elemente de construcție sunt executate din lemn;
- e) recipientele, rezervoarele și alte categorii de ambalaje care conțin lichide ușor inflamabile și gaze lichefiate sub presiune;
- f) substanțele care se descompun sub acțiunea luminii solare (fosfor alb, fosfor galben, amestecuri de clor și brom cu unele gaze etc.);
- g) sursele naturale de apă pentru incendiu, cărora le scad nivelul și debitul.

CAPITOLUL III

Reguli și măsuri de prevenire și stingere a incendiilor*Secțiunea 1***Lucrările cu foc deschis**

Art. 45. — (1) Nerealizarea măsurilor de prevenire a incendiilor, prevăzute în prezentele dispoziții generale, conduce la interzicerea executării lucrărilor cu foc deschis.

(2) Lucrările cu foc deschis se vor executa și se vor supraveghea numai de persoane calificate, experimentate și instruite.

Art. 46. — Persoana fizică cu atribuții de conducere (primar, patron, utilizator etc.) va reglementa prin document scris (decizie, dispoziție etc.) modul de executare a lucrărilor cu foc deschis, activitate care presupune:

a) stabilirea, dacă este cazul, a locurilor unde, periodic sau permanent, se pot efectua lucrări cu foc deschis (topirea bitumului, arderea reziduurilor combustibile, curățări prin ardere etc.) și a persoanelor care le supraveghează;

b) stabilirea locurilor (zonelor) cu pericol de incendiu în care este interzisă utilizarea focului deschis;

c) nominalizarea persoanelor care au dreptul să emită permis de lucru cu foc;

d) descrierea procedurii de emitere, semnare, aducere la cunoștință și păstrare a permisului de lucru cu foc;

e) întocmirea unei instrucțiuni specifice de prevenire a incendiilor pentru astfel de lucrări, care să fie ținută de executant asupra sa și prelucrată cu acesta înainte de începerea lucrării.

Art. 47. — Este interzisă folosirea focului deschis în locurile (încăperile, zonele, instalațiile, echipamentele, mijloacele de transport etc.) în care se prelucrează, se utilizează, se depozitează, se vehiculează, se manipulează materiale și substanțe combustibile sau care, în prezența focului deschis, prezintă pericol de incendiu sau de explozie, precum și în apropierea acestora, cum sunt:

a) instalațiile de producere, prelucrare, reglare, comprimare, transport și distribuție a gazelor combustibile (gaz metan, gaz de sondă, gaz de furnal, acetilenă, hidrogen etc.) și a oxigenului;

b) instalațiile de producere, prelucrare, pompare, transport și distribuție a lichidelor combustibile (produse petroliere, vopsele, lacuri etc.);

c) gospodăriile de ungere și acționările hidraulice cu ulei sau cu alte lichide combustibile;

d) secțiile și atelierele de vopsitorie, prelucrare a lemnului, de modelării, de acoperiri metalice, de întreținere și reparație a autovehiculelor și utilajelor de ridicat și stivuit, de vulcanizare, tapițerie, croitorie etc.;

e) depozitele de lichide combustibile (benzină, benzen, vopsele, lacuri, solvenți, uleiuri, motorină etc.), material lemnos și produse din lemn, produse textile și de hârtie, carbid, mase plastice, recipiente transportabile cu gaze comprimate, explozivi etc.;

f) încăperile în care se execută operațiuni de spălare sau de curățare cu produse petroliere (benzină, neofalină, parchetin, petrosin etc.), precum și de vopsire în care s-au folosit solvenți inflamabili;

g) încăperile unde se execută lucrări de finisaj cu substanțe combustibile;

h) încăperile și podurile clădirilor ale căror elemente de construcție sunt realizate din materiale combustibile;

i) laboratoarele și stațiile-pilot în care se utilizează substanțe combustibile;

j) încăperile de încărcat acumulatori;

k) încăperile cu echipament electric de calcul, măsură, control, automatizare, semnalizare, control trafic;

l) încăperile speciale de cabluri electrice;

m) construcțiile civile (publice), pe timpul programului cu publicul (magazine, teatre, expoziții, cinematografe etc.), și alte locuri stabilite.

Art. 48. — Utilizarea focului deschis nu se admite la distanțe mai mici de 40 m față de locurile cu pericol de explozie (gaze și lichide combustibile, vapori inflamabili, explozivi etc.), respectiv 10 m față de materiale sau substanțe combustibile (lemn, hârtie, textile, carton asfaltat, bitum, ulei etc.), fără a fi supravegheat și asigurat prin măsuri corespunzătoare.

Art. 49. — Permisul de lucru cu foc (autorizația de lucru) prevăzut la art. 39 alin. (3) din Normele generale de prevenire și stingere a incendiilor, aprobate prin Ordinul ministrului de interne nr. 775/1998, se întocmește în două exemplare, dintre care unul se înmânează șefului formației de lucru sau persoanei care execută operațiunile cu foc deschis, iar celălalt rămâne la emitent (șeful sectorului de activitate unde se execută lucrarea).

Art. 50. — (1) Șeful sectorului de activitate, atelier, secție, depozit, instalație etc., în care se execută operațiuni cu foc deschis, are obligația să asigure măsuri pentru:

a) pregătirea locului, conform art. 39 alin. (2) din Normele generale de prevenire și stingere a incendiilor, aprobate prin Ordinul ministrului de interne nr. 775/1998;

b) instruirea personalului;

c) controlul după terminarea lucrării.

(2) În cazul lucrărilor cu foc deschis care se execută în instalații și în alte locuri (zone) cu risc ridicat de incendiu sau de explozie, persoana cu atribuții de conducere va dispune luarea și a altor măsuri de protecție specifice.

Art. 51. — Permisul de lucru cu foc este valabil o singură zi. La terminarea lucrului permisul de lucru cu foc se predă de către executant emitentului. În mod similar se procedează și în cazul autorizației de lucru.

Art. 52. — Echipamentele și aparatele utilizate pentru executarea lucrărilor cu foc deschis trebuie să fie în bună stare de funcționare. De îndeplinirea acestei cerințe răspunde executantul.

Art. 53. — Toate echipamentele și aparatele de sudură se întrețin și se verifică în conformitate cu instrucțiunile furnizorului. Proprietarul acestora trebuie să facă dovada efectuării întreținerii și verificării lor la termen și de către personal sau persoane fizice de specialitate.

Art. 54. — Pregătirea locului unde urmează să se execute operațiunea de sudare sau de tăiere cu flacără oxidantă presupune:

a) înconjurarea acestuia cu panouri necombustibile cu înălțimea de minimum 2 m și bine ancorate de podea;

b) protecția pardoselii din material combustibil cu un strat de nisip cu grosimea de 2 cm, cu tablă sau cu plăci din materiale necombustibile;

c) îndepărtarea materialelor și substanțelor combustibile transportabile la o distanță de cel puțin 10 m de locul sudării sau tăierii;

d) curățarea pieselor vopsite pe o porțiune de cel puțin 100 mm de o parte și de alta în jurul punctului de lucru;

e) umezirea cu apă sau protejarea cu panouri necombustibile a materialelor și elementelor de construcție com-

bustibile fixe pentru a fi ferite de contactul cu scânteile sau brocurile de sudură, cu flacăra sau cu alte particule de materiale incandescente;

f) înlăturarea posibilităților ca sursele de foc (scânteii, particule incandescente etc.) să intre în contact cu materialele combustibile care se află în încăperile adiacente sau la cota inferioară, prin acoperirea sau obturarea golurilor ori orificiilor din pardoseală și pereți cu plăci sau dopuri necombustibile;

g) amplasarea la distanțe de siguranță a generatorului de acetilenă transportabil și a buteliei de oxigen, astfel: cel puțin 10 m între acestea și locul de sudură sau orice sursă cu foc deschis și, respectiv, cel puțin 5 m între ele;

h) dotarea cu mijloace de primă intervenție corespunzătoare;

i) asigurarea prezenței persoanei desemnate să supravegheze executarea lucrărilor cu foc deschis.

Art. 55. — (1) Generatoarele de acetilenă transportabile se instalează, de regulă, în aer liber, în afara încăperii unde se sudează și ferite de razele solare ori de sursele cu foc deschis.

(2) În mod excepțional se admite instalarea unui singur generator de acetilenă transportabil numai în încăperi în care se execută lucrări de reparații, montaj sau de întreținere cu caracter temporar, cu respectarea următoarelor condiții:

a) debitul maxim de acetilenă să nu depășească 3,2 m³/h;

b) generatorul să fie verificat și să posede placa de timbru;

c) încărcătura de carbid să nu fie mai mare de 4 kg;

d) încăperea să aibă un volum de minimum 350 m³ și să fie bine ventilată;

e) să existe posibilitatea asigurării distanțelor de siguranță;

f) să se realizeze, pe toată durata amplasării generatorului în încăperea, oprirea funcționării eventualelor utilaje care lucrează cu flacără sau produc scânteii.

Art. 56. — (1) Lucrările de sudare la instalații, rezervoare, recipiente și conducte prin care s-au vehiculat și în care s-au depozitat substanțe combustibile sau vapori inflamabili se vor efectua numai după golirea, aerisirea, spălarea, umplerea cu apă sau cu gaz inert, izolarea acestora prin flanșe oarbe de restul instalațiilor și după efectuarea analizelor de laborator.

(2) Piese, instalațiile și materialele la care se vor efectua operațiuni de sudare sau de tăiere se vor curăța în prealabil de materiale combustibile, cum sunt uleiurile, textilele etc.

Art. 57. — În timpul executării lucrării trebuie să se asigure:

a) supravegherea permanentă și cu atenție a flăcării, a dispersiei (răspândirii) și a traiectoriilor scânteilor sau particulelor de materiale incandescente și a intensității fluxului de căldură;

b) strângerea și depozitarea resturilor de electrozi în vase speciale cu nisip sau cu apă;

c) închiderea robinetelor buteliei de oxigen și a generatorului de acetilenă, dacă durata întreruperii executării lucrării depășește 10 minute;

d) interzicerea agățării arzătoarelor (chiar stinse) de buteliile de oxigen sau de generatoarele de acetilenă;

e) neefectuarea de deplasări cu arzătoarele aprinse în afara zonei de lucru sau de urcări pe scări, schele etc.;

f) evacuarea carbidului din generator în cazul întreruperii lucrului pe o perioadă mai îndelungată.

Art. 58. — După terminarea lucrării trebuie să se asigure, de regulă, următoarele:

a) verificarea minuțioasă a locului în care s-a executat lucrarea, precum și a spațiilor adiacente și a celor situate la cotele inferioare sau superioare, pentru a constata dacă nu s-au creat focare de incendiu (zone incandescente, miros de ars sau degajări de fum etc.);

b) descoperirea tuturor zonelor protejate, verificându-se dacă starea lor este intactă, și luarea de măsuri în consecință;

c) verificarea, la anumite intervale, pe parcursul mai multor ore și în timpul nopții, a situației existente la locul în care s-a efectuat lucrarea și în imediata apropiere a acestuia;

d) depozitarea în condiții de siguranță a echipamentelor folosite la lucrare;

e) reamplasarea pe pozițiile inițiale a elementelor și materialelor combustibile la cel puțin 6 ore de la terminarea lucrării;

f) colectarea nămolului (șlamului) de carbid în containere destinate acestui scop și depozitarea acestora într-un loc special amenajat.

Art. 59. — În toate cazurile în care este constituit și funcționează un serviciu privat de pompieri civili se va asigura înregistrarea la acesta a permisului de lucru cu foc (autorizației de lucru), înainte de începerea efectivă a lucrării.

Secțiunea a 2-a

Fumatul

Art. 60. — Reglementarea fumatului este obligatorie în cadrul fiecărui agent economic sau al fiecărei instituții publice și, când este cazul, la nivelul unității administrativ-teritoriale și se face prin dispoziție scrisă dată de persoana fizică cu atribuții de conducere.

Art. 61. — (1) Pentru situațiile în care o construcție sau o amenajare este folosită de mai mulți utilizatori, reglementarea fumatului se face prin dispoziție emisă de proprietarul construcției sau al amenajării respectiv, însoțită de utilizatorii în cauză.

(2) În dispoziție se vor menționa:

a) locurile (zonele) cu pericol de incendiu sau de explozie în care este interzis fumatul sau, după caz, accesul cu țigări, chibrituri sau brichete;

b) locurile amenajate pentru fumat;

c) persoanele desemnate să răspundă de supravegherea respectării reglementării pe locuri și sectoare de activitate;

d) alte date și informații necesare să fie precizate pentru a diminua pericolul de incendiu.

Art. 62. — Fumatul este interzis, de regulă, în toate locurile în care nu se admite folosirea focului deschis, prevăzute de prezentele dispoziții generale, precum și în:

a) spațiile de cazare comună;

b) încăperile cu echipament electronic de calcul, măsură, control și automatizare;

c) încăperile centralelor termice;

d) locurile cu schele, cofraje și eșafodaje, realizate din materiale combustibile;

e) lanurile de cereale în faza de coacere și zonele împădurite.

Art. 63. — În toate zonele (locurile) în care este interzis fumatul se vor instala indicatoare de securitate specifice, prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 64. — Locurile pentru fumat stabilite în exteriorul clădirilor nu vor fi amplasate la o distanță mai mică de 40 m față de locurile în care există pericol de explozie (gaze și lichide combustibile, explozivi, vapori inflamabili etc.), 10 m față de locurile în care există materiale solide combustibile (lemn, textile, hârtie, carton asfaltat, bitum) și 50 m față de culturile de cereale păioase în perioada coacerii și recoltării sau de zonele împădurite.

Art. 65. — La locurile stabilite pentru fumat se vor prevedea scrumiere, vase cu apă, nisip sau pământ, gropi și se vor instala inscripții „LOC PENTRU FUMAT”.

Art. 66. — Scrumierele și vasele din interiorul clădirilor (coridoare, holuri etc.) se amplasează astfel încât să nu fie posibilă aprinderea materialelor combustibile din apropiere (draperii, perdele, jaluzele etc.).

Art. 67. — În locurile de muncă unde este permis fumatul se vor asigura scrumiere. Acestea se amplasează astfel încât să nu facă posibilă aprinderea materialelor combustibile din apropiere, cum sunt cele de birotică și altele.

Art. 68. — Depunerea în scrumiere, vase sau gropi a altor deșeuri de materiale combustibile (hârtie, carton, textile etc.) este interzisă.

Art. 69. — Golirea scrumierelor și a vaselor în coșurile de hârtie sau în alte locuri în care există materiale combustibile este interzisă.

Art. 70. — Aruncarea la întâmplare a resturilor de țigări sau chibrituri aprinse este interzisă.

Art. 71. — Se recomandă să se evite fumatul, în perioadele de relaxare sau de odihnă, în paturi, pe canapele, fotolii etc.

*Secțiunea a 3-a***Asigurarea căilor de acces, de evacuare și de intervenție**

Art. 72. — Accesul mijloacelor și al persoanelor pentru intervențiile operative în caz de urgență publică de incendiu, în vederea salvării și acordării ajutorului persoanelor aflate în pericol, stingerii incendiilor și limitării efectelor acestora, trebuie să fie asigurat în permanență la toate:

a) construcțiile de orice fel (industriale, social-administrative, speciale etc.) și încăperile acestora;

b) instalațiile tehnologice și anexe;

c) depozitele închise și deschise de materii prime, semifabricate, finite și auxiliare;

d) instalațiile, aparatele și mijloacele de prevenire și stingere a incendiilor, precum și la punctele de comandă ale acestora (centrale și butoane de semnalizare a incendiilor, aparate de control și semnalizare ale instalațiilor sprinkler, stații de pompe de apă, claviaturile și vanele rețelelor de apă, abur, drencer, gaze inerte și spumă, hidranți de incendiu, stingătoare, pichete de incendiu, bazine, rezervoare și castele de apă, rampe ale surselor de apă naturale, posturi telefonice de anunțare a incendiilor etc.);

e) dispozitivele de acționare a unor mijloace cu rol de protecție în caz de incendiu (cortine metalice de siguranță, trape de evacuare a fumului și gazelor fierbinți, clapete de pe tubulatura de ventilație, exhaustare și transport pneumatic, obloane, ferestre și uși de închidere a golurilor din elementele de compartimentare împotriva incendiilor);

f) tablourile de distribuție și întrerupătoarele instalațiilor electrice de iluminat, de forță și iluminat de siguranță și la sursele de rezervă care sunt destinate să alimenteze receptoare electrice cu rol în caz de incendiu;

g) claviaturile și vanele instalațiilor tehnologice sau auxiliare, care trebuie manevrate în caz de incendiu, și punctele de comandă ale acestora (gaze și lichide combustibile, benzi transportoare);

h) celelalte mijloace utilizate pentru intervenție în caz de incendiu (vehicule pentru tractare, transport sau izolare, cisterne ori autocisterne de apă și cheile de pornire a acestora etc.).

Art. 73. — (1) Căile de acces, de evacuare și de intervenție trebuie să fie menținute în permanență, în orice anotimp, practicabile și curate. Această obligație revine persoanelor juridice sau fizice care administrează construcțiile, instalațiile, sistemele, dispozitivele sau mijloacele respective.

(2) Administratorii în cauză vor semna prin indicatoare, potrivit prevederilor legale în vigoare, prezența unor asemenea mijloace și vor atenționa asupra regulilor care trebuie respectate.

Art. 74. — Blocarea căilor de acces, de evacuare și de intervenție cu materiale care reduc lățimea sau înălțimea liberă de circulație stabilită ori care prezintă pericol de incendiu sau explozie, precum și efectuarea unor modificări la acestea, prin care se înrăutățește situația inițială, sunt interzise.

Art. 75. — Peste șanțurile sau săpăturile executate pe căile de acces, de evacuare și de intervenție se vor amenaja treceri (podețe) bine consolidate sau se vor asigura căi ocolitoare, semnalizate corespunzător.

Art. 76. — (1) Gararea locomotivelor și a vagoanelor de cale ferată în intersecțiile cu drumurile uzinale sau cu căile de acces rutiere este interzisă.

(2) În cazul în care locomotivele sau vagoanele sunt blocate, din motive tehnologice, în intersecțiile cu drumurile uzinale sau cu căile de acces rutiere, se va asigura tractarea în cel mai scurt timp a materialului rulant ori se vor stabili rute de ocolire a intersecției, semnalizate corespunzător.

Art. 77. — Se interzice blocarea în poziție deschisă a ușilor de la casele scârilor, de pe coridoare, a celor cu dispozitive de autoînchidere sau a altor uși care, în caz de incendiu, au rol să oprească pătrunderea fumului, a gazelor fierbinți și propagarea incendiilor pe verticală sau pe orizontală.

Art. 78. — (1) Dispozitivele care asigură închiderea automată în caz de incendiu a elementelor de protecție a golurilor (uși, obloane etc.), cele de acționare a trapelor și clapetelor, precum și cele care mențin în poziție închisă ușile încăperilor tampon vor fi în permanență în stare de funcționare.

(2) Sistemul de închidere a ușilor de pe traseele de evacuare trebuie să permită deschiderea cu ușurință a acestora în caz de incendiu.

Art. 79. — (1) Căile de acces, de evacuare și de intervenție se vor marca cu indicatoare de securitate, conform reglementărilor legale în vigoare, astfel încât traseele acestora să poată fi recunoscute cu ușurință, atât ziua cât și noaptea, de persoanele care le utilizează în caz de incendiu.

(2) Se vor monta indicatoare corespunzătoare la rampele scârilor care duc la demisol sau la subsol ori la ușile de acces către spații și încăperi din care evacuarea nu poate fi continuată.

Art. 80. — În casele scârilor, pe coridoare sau pe alte căi de evacuare ale clădirilor nu se admite amenajarea de încăperi ori locuri de lucru, depozitarea etc., care ar putea împiedica evacuarea persoanelor și a bunurilor, precum și accesul personalului de intervenție.

Art. 81. — Cheile ușilor de acces în clădiri și cele ale încăperilor încuiate se păstrează în locuri sau la persoane desemnate, astfel încât aceste chei să poată fi identificate și folosite în caz de necesitate (intervenție, control, verificări etc.).

*Secțiunea a 4-a***Colectarea deșeurilor, reziduurilor combustibile și a ambalajelor și distrugerilor lor**

Art. 82. — (1) Deșeurile și reziduurile combustibile, utilizate ori rezultate din procesul tehnologic, se colectează ritmic, dar obligatoriu la terminarea schimbului și se depun

în locurile destinate depozitării sau distrugerii lor, astfel încât la locurile de muncă să fie în permanență curățenie.

(2) Se colectează:

a) pulberile, rumegușul și talașul, scamele sau resturile textile și alte deșeuri combustibile depuse (acumulate) pe pardoseli, pereți, instalații, mașini, utilaje, aparatură, canale sau alte locuri, precum și maculatura de birotică;

b) scurgerile de lichide combustibile de pe sol, pardoseli, instalații, mașini și utilaje, canale sau din alte locuri;

c) ambalajele care prezintă pericol de incendiu sau de explozie (lemn, carton, metalice pentru produse inflamabile, carbid etc.);

d) depunerile de grăsimi, vopsele, lacuri etc. de pe elementele instalațiilor de evacuare.

Art. 83. — (1) Pentru orice tip de activitate se stabilește modul de gestionare a deșeurilor, reziduurilor și a ambalajelor.

(2) Gestionarea acestora presupune:

a) nominalizarea, după caz, a deșeurilor, reziduurilor și a ambalajelor specifice activității;

b) indicarea regimului de colectare și curățare;

c) locurile de depozitare și modul de distrugere sau de valorificare;

d) desemnarea personalului responsabil cu gestionarea lor;

e) completarea datelor noi la apariția oricăror modificări de situații.

Art. 84. — Deșeurile și reziduurile de lichide combustibile sau cele din materiale solide (cârpe, câlți, bumbac, rumeguș etc.), care conțin astfel de produse, se colectează în cutii sau în vase metalice ori cu căptușeală metalică interioară, prevăzute cu capac, amplasate în locuri fără risc de incendiu și marcate.

Art. 85. — Deșeurile, reziduurile și ambalajele combustibile, care se reutilizează, se vor depozita, cu asigurarea distanțelor de siguranță față de clădiri, instalații, culturi agricole, suprafețe împădurite și alte materiale combustibile, în raport de natura și de proprietățile fizico-chimice ale acestora.

Art. 86. — Ambalajele metalice, din material plastic sau din sticlă reutilizabile se curăță, se spală, sau se neutralizează de restul conținutului cu materiale adecvate și se depozitează în locuri special destinate.

Art. 87. — Deșeurile, reziduurile și ambalajele combustibile, care nu se mai reutilizează, se vor distruge prin ardere în crematorii amenajate și amplasate astfel încât să nu pună în pericol viața oamenilor, clădirile, instalațiile, culturile agricole, suprafețele împădurite și alte materiale combustibile. Aceste crematorii trebuie să posede autorizațiile prevăzute de lege.

Art. 88. — Deșeurile, reziduurile și ambalajele combustibile, care degajă prin ardere substanțe sau compuși periculoși pentru viață sau pentru mediu pot fi distruse prin foc deschis sub supraveghere, cu respectarea prevederilor în vigoare și ale prezentelor dispoziții generale.

Secțiunea a 5-a

Reguli pentru sezonul rece

Art. 89. — Înainte de începerea sezonului rece se vor controla și se vor înlătura defecțiunile constatate, asigurându-se buna funcționare a:

a) instalațiilor și a sistemelor de încălzire existente la agenți economici, instituții publice și la gospodăriile populației (surse de căldură, conducte, corpuri și elemente de încălzire, sobe, coșuri și canale de fum etc.);

b) instalațiilor de încălzire din încăperi în care sunt montate instalațiile de stingere cu apă, precum și cele de depozitare a substanțelor chimice de stingere și din spațiile de garare a autospeciialelor;

c) serpentinelor de încălzire cu aburi sau apă caldă a căminelor, rezervoarelor de depozitare a lichidelor combustibile, a gazelor sau apei pentru stingerea incendiilor;

d) dispozitivelor de încălzire a armăturilor de siguranță de la rezervoarele de lichide combustibile sau gaze lichefiate;

e) conductelor și furtunurilor de aburi de la instalațiile de stingere, precum și a celor din diverse instalații de producție și auxiliare.

Art. 90. — Componentele instalațiilor de stingere cu apă, care sunt expuse înghețului în timpul iernii și nu sunt prevăzute cu dispozitive fixe de încălzire, vor fi protejate împotriva înghețului.

Art. 91. — Se vor asigura uneltele și accesoriile pentru dezăpezirea drumurilor și a căilor de acces, de evacuare și de intervenție.

Art. 92. — Căile de acces și accesul la sursele de apă sau la dispozitivele de punere în funcțiune a instalațiilor de stingere se vor curăța de zăpadă și gheață, asigurându-se menținerea permanent liberă a acestora.

Art. 93. — Personalul destinat să răspundă de aprinderea și de stingerea focurilor va fi instruit asupra regulilor ce trebuie respectate și, respectiv, luate pe timpul sezonului rece.

Secțiunea a 6-a

Reguli pentru perioadele caniculare sau secetoase

Art. 94. — În perioadele caniculare sau secetoase persoana fizică cu atribuții de conducere (primar, patron, utilizator etc.) va elabora un program de măsuri speciale care să contracareze efectele negative ale acestora în sfera prevenirii și stingerii incendiilor.

Art. 95. — Măsurile speciale trebuie să cuprindă:

a) identificarea și nominalizarea sectoarelor de activitate în care crește riscul de incendiu în condițiile caracteristice temperaturilor atmosferice ridicate și lipsei de precipitații;

b) interzicerea utilizării focului deschis în zonele afectate de uscăciune avansată;

c) restricționarea efectuării, în anumite intervale din timpul zilei, a unor lucrări care creează condiții favorizante pentru producerea de incendii prin degajări de substanțe volatile sau supraîncălziri excesive;

d) asigurarea protecției față de efectul direct al razelor solare a recipientelor, rezervoarelor și a altor tipuri de ambalaje care conțin vapori inflamabili sau gaze lichefiate sub presiune, prin depozitare la umbră (copertine, șoproane deschise etc.) sau, după caz, prin răcire cu perdele de apă rece;

e) îndepărtarea din locurile unde se află a obiectelor optice (inclusiv a cioburilor de sticlă) care pot acționa în anumite condiții drept concentratori ai razelor solare;

f) intensificarea patruleșilor în zonele cu culturi agricole și în cele frecventate pentru agrement în locuri cu vegetație forestieră;

g) asigurarea rezervelor de apă pentru incendiu și verificarea zilnică a situației existente;

h) verificarea operativității de acțiune a formațiilor de intervenție ale serviciilor de pompieri civili;

i) mediatizarea incendiilor determinate de efectele sezonului canicular și secetos, prin detalierea cauzelor și a împrejurărilor favorizante.

Art. 96. — Măsurile speciale stabilite vor fi aduse la cunoștință tuturor salariaților și, după caz, populației.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 97. — Prevederile prezentelor dispoziții generale se aplică în orice activitate economică, socială, financiară și administrativă.

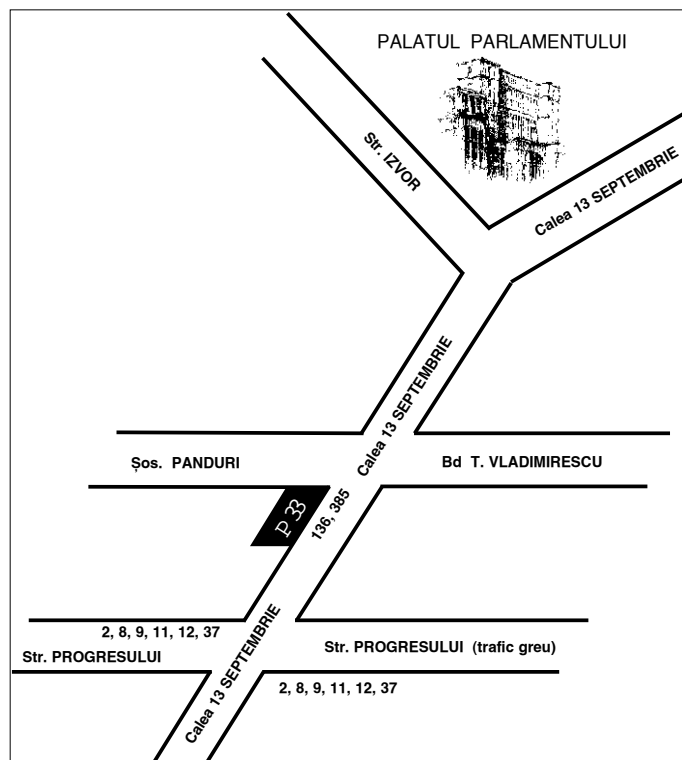
Art. 98. — În vederea aplicării prezentelor dispoziții generale factorii de decizie (patron, utilizator, administrator și, după caz, primar etc.) vor stabili, prin actele de autoritate prevăzute de lege, aspectele de natură organizatorică și vor lua măsuri de elaborare a unor metodologii, proceduri, instrucțiuni și altele asemenea, pentru detalierea anumitor prevederi.

ANUNȚ

Începând cu data de 1 martie 2000 Serviciul de relații cu publicul și agenții economici al Regiei Autonome „Monitorul Oficial” se mută la noul sediu din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

Mijloace de transport: autobuzele 136, 385 și tramvaiele 2, 8, 9, 11, 12, 37.

În zilele de 28 și 29 februarie 2000 nu se va lucra cu publicul. În mod excepțional, în zilele de 28 și 29 februarie 2000, pentru urgențe, actele trimise spre publicare pot fi primite la sediul regiei din str. Izvor nr. 2–4, sectorul 5, București, Palatul Parlamentului, intrarea B2.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București.

Adresa de publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Telefon : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

CVISION